

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 8071/05
08.03.2006. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Mraković, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca Republike Srbije – Trgovinskog suda u Beogradu, Masarikova broj 2, protiv rešenja Poverenika za informacije od javnog značaja Republike Srbije iz Beograda, Ulica Svetozara Markovića broj 42, broj 07-00-00232/05-03 od 10.11.2005. godine, u predmetu dostave traženih informacija, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 8.3.2006. godine, doneo je

R E Š E N J E

Tužba SE ODBACUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem je naloženo tužiocu da bez odlaganja, a najkasnije u roku od tri dana od dana prijema rešenja, omogući Sindikatu JKP "Beogradski vodovod i kanalizacija" iz Beograda dostavi tražene informacije, odnosno kopije dokumenata navedenih u dispozitivu tog rešenja, a tačkom 2. dispozitiva tužilac je obavezan da u roku od sedam dana od dana prijema rešenja obavesti tuženog o izvršenju rešenja.

U tužbi, kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa iz razloga predviđenih odredbama člana 10. stav 1. tač. 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima, tužilac ističe da bi njegovo postupanje shodno rešenju tuženog organa bilo u direktnoj suprotnosti sa članom 89. Zakona o registraciji privrednih subjekata, čijim donošenjem je prestala nadležnost trgovinskih sudova za vođenje registra privrednih subjekata, pa, u skladu sa tim, i za izdavanje svih potvrda, izvoda i fotokopija registarskih listova, koji se odnose na privredne subjekte, a koje jedino može da izdaje onaj organ, koji vrši upis i vodi registar privrednih subjekata. Činjenica da se dokumentacija o privrednim subjektima još uvek faktički nalazi u prostorijama Trgovinskog suda u Beogradu, s obzirom na to da Agencija za privredne registre istu nije preuzela, ne može biti od uticaja na prestanak nadležnosti tog suda za vođenje registra privrednih subjekata, pa, u skladu sa tim, i prestanak nadležnosti za izdavanje akata o podacima iz tog registra, izvoda, potvrda i fotokopija. Predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ je, u odgovoru na tužbu, osporio aktivnu legitimaciju tužioca za podnošenje tužbe u upravnom sporu, jer tužilac, kao državni organ, u smislu čl. 2. i 12. Zakona o upravnim sporovima, nije ovlašćen za podnošenje tužbe u ovoj upravnoj stvari, zbog čega tuženi smatra da tužbu treba odbaciti primenom odredbe člana 28. stav 1. tačka 3. Zakona o upravnim sporovima. Takođe navodi da predmet zahteva za pristup informacijama u konkretnom slučaju nije izdavanje isprava koje se sačinjavaju na osnovu podataka iz sudskog registra, tj. sačinjavanje i izdavanje izvoda iz sudskog registra, potvrda ili uverenja o upisu privrednog subjekta prema propisima o upisu i vođenju registra privrednih subjekata, niti overenih fotokopija, već dostavljanje običnih fotokopija postojećih dokumenata iz raspoložive dokumentacije tužioca, koji u tužbi ne osporava da dokumentacijom raspolaže. Predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu odbaci, ili odbije kao neosnovanu.

Provodeći postupak po podnetoj tužbi, Vrhovni sud Srbije nalazi da tuženi organ osnovano osporava legitimaciju Trgovinskog suda u Beogradu na podnošenje tužbe u upravnom sporu protiv rešenja Poverenika za informacije od javnog značaja Republike Srbije, kojim je tužiocu, na osnovu člana 16. stav 1. Zakona o slobodnom pristupu i informacijama od javnog značaja ("Službeni glasnik RS", br. 120/04), primenom člana 23. i 24. navedenog zakona i člana 236. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97 ... 31/01) naloženo da, u ostavljenom roku, tražiocu informacije omogući uvid i izda fotokopije traženih spisa predmeta.

Član 5. Zakona o slobodnom pristupu i informacijama od javnog značaja propisuje da svako ima pravo da mu bude saopšteno da li organ vlasti poseduje određenu informaciju od javnog značaja, odnosno da li mu je ona, inače, dostupna, kao i da svako ima pravo da mu se informacija od javnog značaja učini dostupnom, tako što će mu se omogućiti uvid u dokument koji sadrži informaciju od javnog značaja, pravo na kopiju tog dokumenta, kao i pravo da mu se, na zahtev, kopije dokumenta upute poštom, faksom, elektronskom poštom ili na drugi način.

Odredbom člana 1. stav 1. istog Zakona uređuju se prava na pristup informacijama od javnog značaja kojima raspolažu organi javne vlasti, radi ostvarenja i zaštite interesa javnosti da zna i ostvarenja slobodnog demokratskog poretka i otvorenog društva. Informacija od javnog značaja u smislu tog zakona, prema odredbi člana 2. stav 1., jeste informacija kojom raspolaže organ javne vlasti, nastala u radu ili u vezi sa radom organa javne vlasti, sadržana u određenom dokumentu, a odnosi se na sve ono o čemu javnost ima opravdan interes da zna. Organ javne vlasti u smislu člana 3. tog zakona jeste državni organ, organ teritorijalne autonomije, organ lokalne samouprave, kao i organizacija kojoj je povereno vršenje javnih ovlašćenja, te pravno lice koje osniva ili finansira u celini, odnosno u pretežnom delu, državni organ.

U postupku pred organom vlasti primenjuju se, prema odredbi člana 21. Zakona, odredbe zakona kojim se uređuje opšti upravni postupak, a koji se odnose na rešavanje prvostepenog organa, osim ako je tim zakonom drukčije određeno.

Iz iznetog proizlazi da je, prema odredbama Zakona o slobodnom pristupu informacijama od javnog značaja, podnošenje zahteva i ostvarivanje prava na pristup informaciji od javnog značaja upravna stvar, pa se zahtev za pristup informaciji od javnog značaja rešava primenom odredaba Zakona o opštem upravnom postupku. Organ vlasti od koga se traži informacija, protiv čije odluke je dozvoljeno podnošenje žalbe, ima položaj prvostepenog upravnog organa. Prema odredbi člana 1. i 2. Zakona o opštem upravnom postupku i člana 5. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) i pravnom shvatanju ovog suda, organ vlasti koji rešava po podnetom zahtevu za pristup informaciji od javnog značaja ima procesni položaj prvostepenog upravnog organa, pa u toj stvari ne može istovremeno da ima i položaj stranke, niti da bude tužilac u upravnom sporu.

Odredbom člana 12. Zakona o upravnim sporovima propisno je da tužilac u upravnom sporu može da bude fizičko lice, pravno lice, ili druga stranka, ako smatra da joj je upravnim aktom povređeno neko pravo ili na zakonu zasnovan interes. U konkretnom slučaju, Trgovinski sud u Beogradu nije stranka, jer rešenjem Poverenika za informacije od javnog značaja Republike Srbije nije rešavano o nekom pravu ili na zakonu zasnovanom interesu tog suda, već je rešavano o dužnosti Trgovinskog suda u Beogradu da, kao nadležni organ javne vlasti, postupi po zahtevu stranke, tražioca informacije. Stoga Trgovinski sud nema pravni interes za podnošenje tužbe, a time ni legitimaciju u upravnom sporu.

Sa napred izloženog, kako je odredbom člana 28. stav 1. tačka 3. Zakona o upravnim sporovima propisano da će sud rešenjem odbaciti tužbu ako utvrdi da je očevidno da se upravnim aktom koji se tužbom osporava ne dira u pravo tražioca ili na zakonu zasnovan interes, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u dispozitivu rešenja.

REŠENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 8.3.2006. godine, U.br. 8071/05

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Mraković, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

zž